

נא לתת עיניכם!

התערבות צבאית ישראלית במשבר הלבנוני עלולה לגרום לאסון בעל ממדים היסטוריים

● אין כל ביטחון לכך שהתערבות תישאר בגדר פעולה מצומצמת. עברו ה"ימים שבהם נאמר כי, את לבנון תכבוש תזמורת צה"ל". הפעולה עלולה להביא לי"מילחמה כללית בצפון ובמזרח, כאשר סוריה תשתמש בהזדמנות כדי להנהיג את העולם הערבי מול "האויב הציוני".

● מצריים לא תוכל לעמוד מנגד במצב כזה. אמנם הבטיחה שלא תתערב במילחמה שתפרוץ באשמת סוריה, אך במיקרה של פלישה ישראלית תאלץ מצריים לעזור לי"מוחקף, או לאבד סופית את מעמדה בי"עולם הערבי.

ביותר, "ארוי הלבנון", התומך דווקא בי"הפיכה הצבאית, נגד הנשיא הנוצרי.

מה חשוב באמת

● **מובחמים** התקשו במהלך השבוע לדעת איך ייפול דבר, ומי עומד היכן. רוב הגורמים — הסורים, אש"ף, ממשי"לותי"ערב השונות והשרותים החשאיים של המעצמות — התנהגו בזהירות יתרה, וחי"כו להבהרת המצב.

ורק כמה עסקנים מקומיים בצפון יש"ראל, ובראשם יוסי שריד ידעו את הכל, הבינו את הכל, והיו מוכנים ומומוגים לי"הציע את הפיתרון הנואל: פלישה יש"ראלית.

פלישה כזו היתה, קרוב לוודאי, משיגה את הישג הגמור: מאחדת את העם הלב"נוני תחת הנהגה סורית או פרו"סורית. אך מה כל זה לעומת כותרת שמנה בי"עיתון, ושלושים שניות במהדורת-החדשות של הטלוויזיה?

כיבוש תזמורת צה"ל

● ילדו היו הרברים מוגבלים לכמה רודיפירסומת, לא היה בכך אסון. אולם במשך השבוע אחז הבולמוס בכלי"ש

רי התנגד, והחבילה התפרקה עוד קודם שהתלכדה.

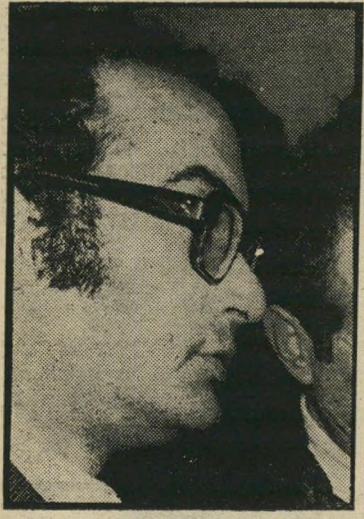
כתוצאה מכך נאבקו במשך השבוע בלבי"נון פלגים רבים, בעירבובייה שנראתה מטורפת:

- יחידות של צבא לבנון, שקיבלו את מרותו של תת-אלוף אלאחדב, וביכללן נוצרים ומוסלמים.
- כוחות שנתרו נאמנים לנשיא סור"ליימאן פראנג'ייה. פראנג'ייה הוא, במידה רבה, האשם העיקרי בטרגדיה הלבנונית. מפני שנבחר על אפס ועל חמתם של הי"מוסלמים. עד כה היה מקובל כי נשיא לבנון הוא אומנם נוצרי-מארוני, אך זוכה מראש בהסכמת המוסלמים. בהיותו מנהיג מקומי פרימיטיבי, ושנוא על המוסלמים, דומה פראנג'ייה לאטד שבמשל התנ"כי, המבעיר את הארזים ואת כל עצי השדה."
- צבא העריקים, המכנה עצמו "הצבא הלבנוני הערבי", הוא קיבל על עצמו את מרות אלאחדב, אך לא התפרק.
- הצבא הפרטי של מיפלגת-הפלאנגות הנוצרית-ימנית. תחילה קיבלה זו את מרות אלאחדב, אך לאחר-מכן חזרה ותמכה בי"נשיא.

● לר קטן ומפוחד, הנתקל בהפרעה בלתי-צפויה, מגיב בצורה אינסטינק"טיבית: הוא מרביץ. ישראלים רבים מגי"בים באותה צורה, בהיתקלם בבעייה מסוי"בכת.

היטיב להפגין תכונה זו השבוע יוסי שריד, זקן חברי-הכנסת הצעירים. שריד, הרגיל להגדיר את עצמו כיונה קיצונית, הציע לפלוש ללבנון ולכבוש את דרומה, כדי לקדם את פני המאורעות שם.

שריד אינו ידוע כמי שמצטיין ביציבות פוליטית מופלגת. אבל גם לגבי היתה הצעה זו יוצאת-דופן. היא הוכיחה עד כמה

ח"כ שריד
למען הכותרת

● הדבר יתן הזדמנות-סן לברית-המרו"עצות להתערב שוב בענייני המרחב, באופן מדיני או צבאי, ולקבל עליה את תחסות על לבנון.

● אפשרות זו תגרור גם את ארצות-הברית לזירה. הקיסאון, שהובטח לרביץ למשך שנת 1976, ייעלם. מול סכנת העיי"מות עם ברית-המועצות, תיתכן פעולה אמריקאית-סובייטית מחודשת לכפיית הסדר מדיני.

● האו"ם יגוייס, כמובן, במלוא תנו"פתו נגד ישראל.

● ובעיקר: התקפה כזאת תלכד את הלבנון נגד ישראל. זהו אולי פיתרון טוב ללבנון, שתתגבש במתכונת לאומית ואני"טיישראלית מאוחדת. אך מבחינה יש"ראלית, יהפוך הגבול הצפוני סופית גבולי"עימות, כשגם הנוצרים הימניים ייסחסו בורם המילחמתי הערבי.

כיבוש ישראל משנת 1967 הוכיחו שקל יחסית לכבוש שטחים, אך קשה מאד להיי"פטר מהם — מסיבות פנימיות וחיצוניות כאחת. כיבוש דרום-לבנון והקמת "מימשל צבאי צור" יפתחו תיבת-סנדורה של צרות חדשות, כשמאות אלפי ערבים נוספים, רבים מהם מוסלמים דווקא, יגדילו את האוכלוסייה הערבית תחת שילטון ישראל.

● אולי יתגשם בצורה זו החזון של יאסר עראפאת, התלוצץ השבוע פרופסור ירו"שלמי, "ובהדרגה תקום בארץ מדינה מאור"חדת, בעלת רוב ערבי."

מזה עשרות בשנים מאמינים הערבים כי "ישראלית הציונית זהתפשטותית" זור"ממת לכבוש את דרום-לבנון, כחלק מן המזימה ההיסטורית להקים את מלכות יש"ראל, מן הנילוס עד הפרת". פלישה ללבנון תאשר, בדיעבד, כי החשש הזה היה נכון.

תת-אלוף אלאחדב
לטובת ההסדר

חשים הישראלים את עצמם חסרי-אונים מול התפתחויות בלתי-צפויות.

שלהבת בארזים

● לבנון התמוטט השבוע, והפעם אולי סופית, הסדר הישן.

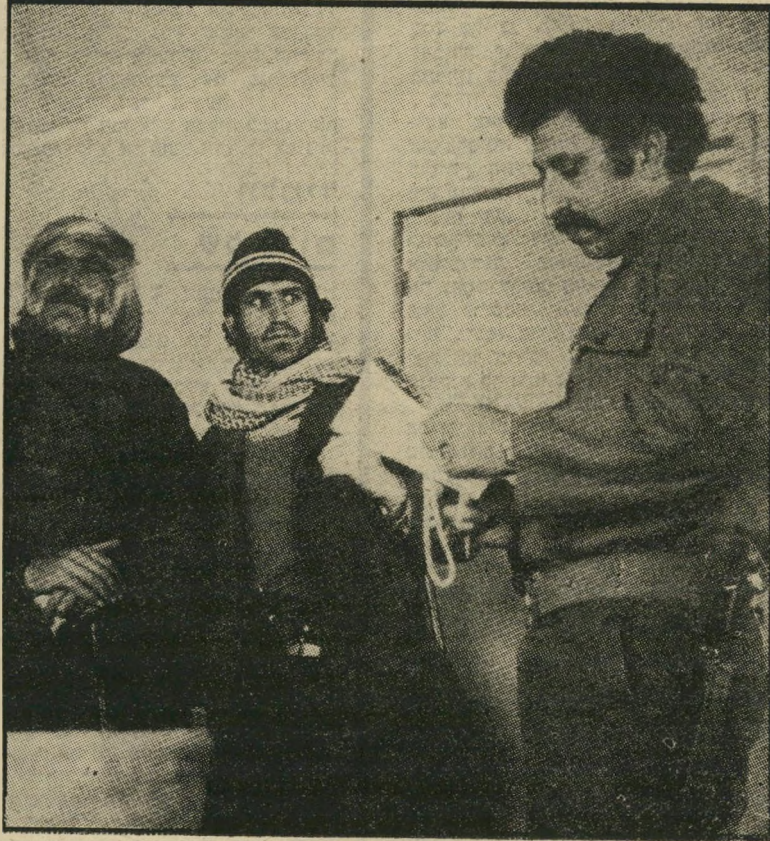
סדר זה נשא בחובו את זרע-הפרוענות של עצמו. בכוננו מיסטר דו"עדתי, הוא שם את הדגש על העדה ועל הדת, לרעת הלאומיות הכללית. משום-כך לא קם לאום לבנוני מאוחד, רבי-עדי, המסוגל להתי"פתח ולהתאים את עצמו לרוחות המשתנות של הזמנים. הארזים העדתיים נשארו חסור"פים לכל שלהבת.

סוריה, הסמוכה, המפוצלת לא-פחות בין דתות, עדות, איוורים גיאוגרפיים וערים, מצאה, אחרי לבטים רבים, תשובה: דיק"טטורה של מיפלגה אחת, לאומנית, כלי"ערבית וחילונית — מיפלגת אל-בעת (ה"תקומה"). הסורים לא הציעו פיתרון כזה ללבנון. נסיונם להשליט שם מיסטר של"פשרה, בחסות סורית, התמוטט.

אטד ועצים אחרים

● אלה-האטיב, שליכד את העריקים הי"מוסלמיים מן הצבא הלבנוני, שנשלט עד כה בידי קצינים נוצריים-ימניים. המונים נהרו אל דיגלו, והוא תפס איוורים נרח"בים בדרום ובצפון.

● מייד לאחר-מכן תפס תת-אלוף מוסלמי, אינטלקטואל, קצין-המטה עזינו אלאחדב, את השילטון בהפיכה שקטה. נראה כי כימר"עט כל הפלגים נאנחו בהקלה, והיו מוכנים לסור למרותה של דיקטטורה צבאית מסור"דית, מתונה ופשרנית. אולם הנשיא הנוצי"ש

סגן אלה-הטיב
נגד הנשיא

● הצבא-השיחוררי-הפלסטיני, הכפוף לי"הלכה לאש"ף, אך למעשה משמש כלי בידי ממשלת סוריה.

● אירגונים פרטיים מזויינים שונים ומשונים, ביניהם הגוף הנוצרי הקיצוני "שופטים ט'". ויאמר האטד אל הע"צים: אם באמת אתם מושחיס אותי למלץ"עליכם, בואו חסו בצילי. ואם אינ, תצא אש"מן האטד ותאכל את ארזי הלבנון."

● התקשורת, שפתחו בשידורי-פאניקה. ראשי"מועצות תבעו "פעולה". שרי-הביטחון לא יכול היה לעמוד מנגד, כשזוקרורי-הפירסומת הופנו לפינה זו, והופיע גם הוא כמצ"ביא הסוקר את גייסותיו. בעולם נפוצו שמור"עות על הכנות רציניות של צה"ל להתי"ערבות צבאית בלבנון.

● פעולה כזאת עלולה להיות הרתיאסון מכל הבחינות. הגימוקים נגדה הם מכריעים: